

Návod na použití tuhových kelímků ve slévárenských provozech

1. Dodané tuhové kelímky a doplňky se musí opatrně skládat a vybalovat, aby neutrpěla mechanická pevnost a souvislost jejich střepe nárazy.
ZACHÁZEJ S KELÍMKEM JAKO S KŘEHKÝM MATERIÁLEM!
2. Před uložením do skladu je třeba kelímky řádně prohlédnout zda nemají zjevné povrchové vady (praskliny a hrubé narušení povrchu) způsobené přepravou.
PROVEĎ ŘADNOU PŘEJÍMKU!
3. Kelímky se uskladňují v naprosto suchých, nejlépe uzavřených vytápěných místnostech a ukládají se do laťových stojanů jednotlivě, nikoliv ukládáním kelímků vzájemně na sebe!
VLHKOST JE NEJVĚTŠÍ NEPŘÍTEL TUHOVÝCH KELÍMKŮ!
4. Před použitím se kelímky vysoušejí na horkém místě u pece, v sušárně nebo jiné vhodné místnosti nejlépe horkým vzduchem. Sušení v sušárnách na sušení forem není přípustné! Dosoušení se v praxi provádí nejčastěji v chladnoucí tavicí peci, v níž teplota musí klesnout pod 300°C. Kelímek ukládáme do pece na podstavec, který musí být pokryt koksovou krupicí.
ŘÁDNĚ VYSUŠENÝ KELÍMEK JE ZÁRUKOU BEZPEČNÉHO PROVOZU!
5. Dokonale vysušený kelímek se žihá prázdný, pozvolna na provozní teplotu. Stoupání teploty má a být pravidelné doba žihání na 1000°C nemá být kratší než 80 minut.
KELÍMEK VYHŘÍVEJ OPATRNĚ, ODMANÍŠ NEBEZPEČÍ JEHO PRASKNUTÍ!
6. Ojedinele se může u kelímků vyskytnout skrytá vada. Skryté vady (trhliny) jsou viditelné při žihání na provozní teplotu.
KELÍMEK SE SKRYTOU VADOU DÁLE NEPOUŽÍVEJ A VYŘAĎ JEJ Z PROVOZU - HROZÍ NEBEZPEČÍ VYTEČENÍ A ZNEHODNOCENÍ NATAVENÉHO KOVU!
7. Do vyžihaného kelímku se vkládá vsázka a to nejdříve kovové kroužky na dno, poté drobné kusy a nakonec kusy větší (housky). Vsázku je nutno do kelímku skládat, nikoliv vhadzovat! Také je třeba se vystříhat nárazů železných tyčí, míchadel, naběraček apod.
VSÁZKU DO KELÍMKU NEHÁZEJ, ANI NÁSILÍM NEVTLAČUJ!
8. Přesto, že grafit z něhož jsou kelímky vyrobeny je žárovečný, je také jako modifikace uhlíku též hořlavý. Je třeba zabránit tomu, aby plamen v peci měl přebytek vzduchu. Tento přebytečný vzduch šlehá s plamenem kolem a do kelímku a nelze se pak divit, když je kelímkový střepe rychle opotřebován (prohoří). Je nutné dbát také na to, aby palivo, které se používá (koks) nemělo obsah vlhkosti vyšší než je přípustné, nebo neobsahovalo jiné korozivní příměsi (těkavé korozivní prvky).
POUŽÍVEJ HOŘÁKŮ S DOBRÝM REGULAČNÍM ROZSAHEM!
9. Vyjímání kelímků s nataveným kovem je dovoleno pouze kleštěmi, jejichž čelisti jsou přizpůsobeny tvaru a velikosti kelímku! Žhavý kelímek se staví na šamotový podstavec. Při převážení, přenášení, stavění a lití se kelímek nesmí vystavovat prudkým otřesům. Při přerušení práce je nutno zbytek kovu z kelímku vylít. Není přípustné také klást kelímek do průvanu, do vlhka, nebo na kovovou podlahu.
10. V použitém kelímku je možno dále tavit bez zvláštního žihání, je však nutné jej po delší pracovní přestávce opět vysušit.

Uvedené pokyny se vztahují také na tuhové i siliciumkarbidové doplňky k tuhovým kelímkům jako například podstavce, nástavce, poklice, tyče, naběračky, atd.

DODRŽOVÁNÍ VŠECH TĚCHTO POKYŇŮ JE PODMÍNKOU PRO BEZPEČNÉ, ÚSPORNÉ A RYCHLÉ TAVENÍ KOVŮ!

